

Oltaya Gelmem

– Gökdeniz · 01 Eylül 2024

Balık sezonu açıldı, ekmeğ parası peşinde koşanlara bereketli olsun. Hobi için balığın ağzının ortasına iğneyi geçirmeye meraklı olanları hayvan severlere şikayet edeceğim gayri siz düşünün :) kedi köpekten ibaret değil ya hayvanat.

OLTAYA GELMEM

-Siz gidin evlat, ben yorgunum bugün, şu feribot kuytusunda kestireceğim biraz.. Dikkatli olun ama..-
Sen bilirsin Babalık..

Son zamanlarda nedense elini eteğini çekti babalık deryadan sanki. Herhalde artık yeteri kadar piştiğimizi düşünüyor alemde, başımızın çaresine bakabileceğimizi ya da bakmamız gerektiğini düşünüyordur, kim bilir?

Geçen hafta çağırdığımızda da yine yan çizmişti. Bize öğrettiğin numaraları yapacağız desek de oltaya gelmemişti.. Sen bilirsin Babalık ne yapalım.. Limana doğru gözden kayboldu Babalık. Uzun süre izledim arkasından. Ne tuhaf, yıllar önce gidiyorum dediğinde daha çabuk kaybolurdu ortadan, gidenler. Berbat bir kirlilik vardı.. Kimse, kim nerededir bilemez, göremezdi kısa mesafe yaklaşıp kadar. Gerçi yeniden kirlenmeye başladı ya neyse, taa Haliç'in içlerinden, Marmara ağzına kadar uzun bir alanı görebiliyorduk, şimdi görüş biraz azalsa da, Kızkulesi açıklarından dikkatli bakınca, Karaköy rıhtımındaki şehir hatlarının uskurunu bile seçebiliyordum neredeyse düşünebiliyor musunuz.?

Çıkardıkları köpük ve gürültü olmasaydı kim bilir kaç can verirdik geçmiş yıllarda Sarayburnundan

geçerken.. Şimdilerde hangi gemi sintine basıyor, derine doğru yayıldıkça genişleyen kapkara hortum gibi izinden hemen anlaşılıyor, uzak durabiliyoruz hiç değilse. Önceden zaten her yer sintine rengindeydi.. Hah, çocuklar geliyorlar işte.. -Hadi gidiyoruz.. Yine Galata köprüsüne takılacağız bugün. Allah vere de geçen seferki azmanlardan peşimize düşen olmasa bugün bari. Zor yırtmıştım ama bizim çocuklardan bir iki tanesini ağzına bile değdirmeden yutuvermişti. Sanki kocaman bir huni gibi oluyor açtığına ağzı, kendi karanlığına doğru büyülenmiş gibi çekildiğini hissediyor menziline girenler.. - Çömezlere anlattınız mı ne yapacaklarını? İlk seferinde çömezlerin neredeyse çok azı hayatta kalabiliyor. Her ne kadar akın öncesi bir sürü taktik verilse bile, balık hafızadan mı yoksa gaza gelip konsantrasyonlarını kaybettiklerinden midir nedir hepsini unutuyorlar sanırım. Her biri üzüm salkımı gibi oltanın birer kancasında yer kapmaya çalışıyor sanır dışarıdan görenler..

Öyle bir salaklık yani.. Halbuki babalık ne çok anlatmıştı; Köprü altına yaklaşıldığında hiç kimse bugünkü nevaleyi bulduk galiba deyip dip çırpıntılarında süzülen her şeye yumulmayacaktı. Önce altına girip, ufak sırt dokunuşlarıyla hem hareket edip etmediğini, hem de ağırlığını tartacaktık. Yem olduğundan emin olduğumuza, en dış noktadan yaklaşım mümkün olan en az ağız açıklığıyla ısırıp, çekecektik. Kopup gelen parça zaten bizim kismetimizdi. Ama küçük kuyruk dalgasıyla bile hareket etmesi gereken nevale, çektiğimizde gelmiyor kopuyorsa, zaten kancaya takılı olduğunu keşfetmiş olacaktık. Benzer birkaç ısırıktan sonra en safımız bile olta iğnesini fark edebilecekti. Böylece sıyrılmış iğneler diğer arkadaşlar için de tehlike olmaktan çıkacaktı.. Hani bir nevi sosyal dayanışma.. Bu durumda bazen yukarıdakinin halini de düşünürdüm. Uzun süre bekledikten sonra sen oltayı çek, o ne? Yemler uçmuş.. Yüz hallerini görmeyi çok isterdim ama kismet olmadı hiç.. Ben de öğrenene kadar bayağı darbe aldım. Dudak kenarımdan sıyırttırmıştı bir keresinde de çok canım yanmıştı.. -Geldik çocuklar, hadi bakalım dikkatli olun.. Sanki su altına halat çekmişler gibi, iki yaka arasında yan yana dizili o kadar yem, ne çok boş insan varmış?.Gidin kardeşim, burada vakit öldürene, balık öldürene kadar başka şeylerle uğraşın.

Hobiymiş? -Oh ne ala, sizin keyfiniz için biz can verelim, siz maceracı ruhunuzu tatmin edin..Kalıbımı basarım içlerinden bir tanesi bile akşam çocuklar ekmek bekliyor diye gelmemiştir buraya.. -Aha işte, salağın birisi debeleniyor yine, ya bunlar akıllanmayacaklar. Aç gözlülükleri hayatlarına mal oluyor, öldün mü, önce test etsen ya? Eee salak mı bunların hepsi yaa, niye koca küme bodoslamadan daldı ki oltaların içine? Aaa yine o Azman kovalıyormuş.. Hay Allah, yazık olacak çocuklara.. Nasıl süpürüyor koca ağzıyla yine? Bazen dua ediyorum, daha büyüğü de onu kovalasın diye, sanki bizi küçümseyecekmiş de es geçecekmiş gibi..Ama biri bunun cezasını vermeli artık.. Nereye kadar böyle arkamızı kollayabiliriz ki? Babalık, kendini göstererek kaç kez sürüyü Azmandan kurtardığını anlatmıştı..

Bizlere göre oldukça iri olan Babalığın peşine düşünce çömezler yırtıyorlarmış yem olmaktan.. -Gel bakalım Azmancık gel.. Bak, ben tek başıma bir öğünlüğüm nerdeyse..! Balık olup da salak olmayan var mı? Bak benim peşime düştü şimdi de. Gel bakalım köprü ayaklarına doğru nasılsa ekerim seni. Bu sefer daha mı hızlı ne sanki?

Arkasında koca bir huniyle yüzgeç sallamak zor ama bu sefer, hızını düşürmemek için o da açmıyor ağzını.. -Vay uyanık.. -Ayaklara ulaşamayacağım galiba, deli gibi bu yaa.. Kahretsin, bu kez sofralık bile olamayacağız yukardakinin tavasına.. Ben biliyorum yapacağımı ama; Yavaşlayayım biraz, nasılsa

yakalanacağım, tam ağzını açtığıında ben iğne ucundaki yeme asılacağım.. Doğruca huninin dibinden midesine iğneyle birlikte. Senin de sonun geldi yavrum meraklanma. __ / __

-Abi bu güne kadar böylesini yakalamamıştım. Buralara böylesi gelir miydi hiç? -Baba, hala çırpınıyor bu? -Tamam arkadaşlar, hadi bakalım.. Dükkana satacağım orada seyredersiniz, tut oğlum kuyruğundan şunu arabaya atalım, amcan da fotoğrafımızı çeksin..

__ / __

-Hıh..Sanki siz yakaladınız da..

erol başçı